

forholdet mellem hændelse og forseelse sammenlignet med straffelovens bestemmelser og andre bestemmelser, så vil jeg opfordre til, at man stiller et skriftligt spørgsmål herom.

Frank Aaen (EL):

Jeg har meget med vilje taget udgangspunkt i ministerens eget svar og ikke i en konkret sag. Det fremgår tydeligt og klokkeklart af ministerens eget svar, også på spørgsmål nr. S 2226, som jeg har fået svar på, at det skal være en akut opstået og helt ekstraordinær begivenhed, og det er en forglemmelse altså ikke. Der står oven i købet i svaret, at det i sagens natur er en regel, som kun undtagelsesvis vil kunne anvendes. Altså det er en ekstremt stram bestemmelse, hvis man skal kunne berettigede den sanktion, jeg har beskrevet før.

Det, jeg beder ministeren om, er lidt mere åbenhed over for, at det altså kan ske for mennesker, at de af en eller anden grund glemmer en aftale – enhver politiker ved, at man kan komme til at glemme en aftale – og efter 9-10 dage og uden videre varsel så reagerer systemet prompte på den måde, som jeg har beskrevet før. Jeg mener, at vi må have et svar fra ministeren: Er det virkeligheden? Er det, hvad man synes er fair behandling af mennesker i et samfund, man kalder et velfærdssamfund?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg kan kun gentage, at tingene ikke er så firkantede, som de forsøges fremstillet af hr. Frank Aaen. Jeg omtalte, at der kan være situationer, hvor et medlem både har evne og vilje til at møde frem, men bliver udsat for en eller anden hændelse, og så skal udeblivelsen ikke sidestilles med et afslag. Jeg nævnte også, at det kan være tilfældet, hvis udeblivelsen skyldes, at man har noteret en fejlagtig mødedato i sin kalender. Det vil altså indgå i en konkret vurdering, hvor hurtigt medlemmet opdager denne fejl og retter henvendelse til kassen selvstændigt, og det vil også have stor betydning for sagens vurdering, om det er første, anden eller tredje gang, et medlem udebliver.

Frank Aaen (EL):

Jamen vi skal selvfølgelig nok bagefter følge skriftligt op på, hvordan ministeren mener at det er muligt, at man bliver friholdt for de strenge sanktioner, der er indbygget i reglerne i dag, men jeg vil godt spørge, også i forlængelse af det, fru Jette Gottlieb var inde på: Altså her

taler vi om forglemmelser, og det kan også være en, der har glemt det to gange; det er dog alligevel forglemmelser. Hvis vi tager den lov, vi vedtog i går, om at ændre på sanktionerne, når vi taler om uagtsomhed og svig, så kan man ikke engang ved den groveste form for svig, som er opregnet i den lov, vi vedtog i går, opleve så store sanktionelle konsekvenser som dem, en forglemmelse eller to kan medføre.

Det er jo også med til, at folk ikke kan forstå det her. Mennesker, der har begået svig, behandles mildere, hvad angår sanktioner, end et menneske, der glemmer at gå til en samtale hos arbejdsformidlingen. Mener ministeren, at det hænger sammen?

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne supplere mit spørgsmål fra før, for det var jo ikke min agt, at vi skulle have et juridisk responsum. Vi har haft langvarige høringer, og vi har haft talrige drøftelser om en sådan sammenligning; det beder jeg ikke ministeren om her. Men jeg beder om en menneskelig tilkendegivelse af rimeligheden i den sammenligning, som kan foretages mellem f.eks. den situation, hvor man skylder penge, som man ikke har fået betalt til tiden, og det kan endda være til det offentlige, og hvor man får en rykker – det er en fuldstændig almindelig procedure – og muligvis bliver idømt nogle morarenter, men hvor der er grænser for, hvor store de må være, altså at ministern rent menneskeligt vurderer og sammenligner sådan en situation med en situation, hvor man altså måske er glemsom og glemmer et møde og det så fører til en karantænebestemmelse af det nævnte omfang.

Det er sådan en sammenligning, jeg beder ministeren om.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Som reglerne er indrettet, er der mulighed for, at den enkelte a-kasse kan udøve et ganske betydeligt skøn i en konkret sag. Jeg har givet flere eksempler skriftligt og mundtligt på, hvad det er for situationer, der kan være tale om; jeg har ikke yderligere at tilføje.

Jeg vil blot understrege, at det selvfølgelig er af stor vigtighed, at medlemmet forstår både de rettigheder og de pligter, der følger af det arbejdsløshedsforsikringsystem, vi har, og at det er vigtigt, at medlemmet aktivt medvirker i de samtaler, der skal finde sted i forbindelse med, at aktivering skal planlægges, og at der skal disponeres efterfølgende, således at vi kan sik-